

Kapitola 2

KATY

KDYŽ JSEM SE probudila, postel byla prázdná, ale pořád teplá od žaru Richardova těla. Překulila jsem se na jeho místo a zabořila se do polštáře. Voněl jako on – teple, sytě a dekadentně. Jako citrusy a mořský vánek, smíšené s hlubším tónem pižma. Vždycky voněl nádherně. Dokonce i v dobách, kdy jsem ho nesnášela, voněl dobře.

Posadila jsem se, přitáhla kolena k hrudi a objala si je rukama. Podívala jsem se na hodiny a udělala obličej. Bylo teprve pár minut po sedmé, ale už byla cítit vůně kávy a já jsem s jistotou věděla, že Richard je v kuchyni s holkama, dává Gracie vložky, krmí Heather z láhve, přitom popíjí svoje kafe a poslouchá Gracie, která mu vypráví o všem, co propásl.

Vlastně jsem nevěděla, kdo koho postrádá víc. Gracie byla tátova holčička a dokázala si ho dokonale omotat kolem svého malého prstíku. Jak šlo o naše holky, měl nekonečnou trpělivost. Nikdy se nerozzlobil, nikdy na ně nezvýšil hlas, a kdykoliv byl v jejich přítomnosti, oči mu zářily láskou. Byl to někdo úplně jiný než ten chladný a necitelný člověk, jakého jsem ho nejdřív poznala. Jakmile se otevřel lásce, když si dovolil ji

cítit, naprosto se proměnil. Když se do mě zamiloval, změnil se celý můj život. Stal se vším, co jsem si mohla přát od manžela a partnera a teď i od otce našich holčiček. Dařilo se mu v kariéře, náš manželský život byl bohatý a naplněný a já jsem byla šťastnější, než jsem si kdy dokázala představit. Podívala jsem se na fotku, která stála na mém prádelníku. Richard mě tehdy vyfotil s Penny.

Penny Johnsonová mě zachránila před životem na ulici a dala mi všechno, co jsem potřebovala k životu: domov, lásku a stabilitu. Byla pro mě víc než někým, kdo se o mě postaral – stala se mojí přítelkyní, ochránkyní, učitelkou a matkou. Když zemřela na Alzheimerovu nemoc, byla to pro mě krutá rána. Nevím, jak bych to tehdy zvládla, kdyby nebylo Richarda.

Na té fotce drží v dlaních moji tvář a něco mi říká, obličej má v jednom ze svých řídkých jasných momentů živý a jasný. Chybí mi každý den, ale vím, že by byla nadšená, kdyby věděla, jak jsem nyní šťastná. Richarda zbožňovala a pomohla mu stát se tím mužem, jakým dnes je. Díky ní v sobě našel schopnost někoho milovat – otevřít se pocitům, které v sobě tak dlouho popíral. Bylo její zásluhou, že jsme se dali dohromady ve všech smyslech tohoto slova. Pomohla nám dostat se tam, kde jsme teď.

Při vzpomínce na Penny mi vstoupily slzy do očí a najednou jsem zatoužila vidět Richarda. Odhodila jsem příkrývku, rychle zvládla svoji ranní hygienu a seběhla jsem dolů po schodech do kuchyně. Slyšela jsem odtud Richardův tichý smích a Graciin hlásek, jak mu něco vypráví.

Heather si broukala, Richard ji určitě choval v náručí. Pokaždé, když se vrátil domů z cest, prvních pár dní je obě nespustil z očí. Vešla jsem do kuchyně a muse-